

Hr. Óli Breckmann involverede dog Mellemøsten og især Israel i de færøske forhandlinger. Jeg er ikke sikker på, det er så klogt af hr. Óli Breckmann. Jeg er simpelt hen i tvivl om, hvordan jeg skal forholde mig dertil, og derfor vil jeg ikke forholde mig dertil. Nej, det vil jeg ikke.

Hr. Jóannes Eidesgaard gjorde betragtninger over det forhandlingsforløb mellem den danske regering og det færøske landsstyre, og det er rigtigt: Vi har i løbet det seneste års tid oplevet kolossale forandringer og ændringer.

Jeg synes selv, jeg må sige, at den danske regering har spillet ud klart og konsekvent fra starten. Jeg husker, at jeg under et af mine allerførste besøg på Færøerne har sagt, at ethvert valg har sine konsekvenser, og jeg har lagt meget vægt på og været meget glad for et bredt Folketings opbakning hertil, at vi fra starten i hver forhandlingsrunde, også sagt til hr. Óli Breckmann, utvetydigt gjorde rede for, hvor vi stod.

Jeg tror, det er vigtigt, og jeg tror i virkeligheden også, det er grundlaget for, at historien kan skrives med den nødvendige klarhed.

Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Jóannes Eidesgaard, at jeg i dag har sendt et brev til lagmanden, der klart præciserer det, vi også har besluttet i Folketinget ved vores debat for nogle få uger siden. Vi er rede til at forhandle med det færøske landsstyes overtagelse af sagsområder inden for den nuværende hjemmestyrelov.

Det forudsætter, at man samtidig, hvis man overtager et område, også overtager det økonomiske ansvar.

Jeg kan også bekræfte over for hr. Jóannes Eidesgaard, at bloktilskuddet fra Danmark ikke er beregnet til opbygning af en færøsk økonomifond. Bloktilskuddets formål er et andet. Det tjener dels økonomisk afdækning af ansvarsområder, man endnu ikke har overtaget fuldt og helt, og dels at man holder en levestandard nogenlunde på samme niveau som den danske.

Når jeg bruger udtrykket nogenlunde, er det fordi, der er en del debat om, hvorvidt det nu ligger over eller sådan på niveau. Det skal jeg ikke gå ind i i dag.

Men konstruktive forhandlinger fra dansk side skal der ikke være tvivl om, og det mener jeg også er bekræftet i det brev, jeg har sendt af sted.

Dermed ligger det også klart, at vi har fundet det mest hensigtsmæssigt, at vi i år begrænser os til at forhandle om ét års bloktilskud. Jeg tror, det er den største respekt, vi kan give i forhold til det færøske folk. Det er ét års bloktilskud, vi

nu vil forhandle, ikke mere, ikke mindre, og vi er parat til at forhandle her i løbet af juni måned med finansministeren for bordenden i forhold til landsstyret.

Til hr. Óli Breckmann vil jeg kun sige, at vi er parat til, som jeg sagde det, at tage de nødvendige drøftelser. Der er allerede forhandlinger i gang i Trafikministeriet, når det gælder Vágar Lufthavn, og der er forhandlinger i gang i Erhvervsministeriet, når det gælder spørgsmålet om skibstilsynet.

Og jeg tager gerne, hr. Óli Breckmann, et møde med lagmanden, hvis der er ønske om det, ligesom finansministeren, som jeg sagde før til hr. Jóannes Eidesgaard, er helt parat til at gå ind i bloktilskudsforhandlingerne her i juni måned.

Så vil jeg gerne besvare de tre store borgerlige partier under ét: Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. For det første vil jeg gerne anerkende de klare holdninger, som de tre borgerlige partier her har fremlagt i dag. Om end med lidt forskelligt tonefald, må jeg jo sige, der er lidt lavere til loftet, men det er også, som det skal være. Jeg tror, vi står os ved at have klare holdninger, og når de holdninger så er ridset op, så er vi også parat til at samarbejde.

Jeg vil gerne sige, at jeg på det konkrete plan hæfter mig ved tre, fire, fem punkter, jeg gerne vil besvare kort og klart:

For det første: Ugebrevet Mandag Morgen har for ganske nylig, synes jeg, dokumenteret et foruroligende sammenfald mellem de tre partier, når det gælder fælles udgiftskrævende forslag.

Vi har ikke i dag fået belyst, og jeg lægger egentlig heller ikke op til det, hvordan de mange fælles udgiftskrævende forslag skal finansieres, lad det nu bare ligge. Jeg har bare hæftet mig ved det.

Dernæst et par ting, som jeg ikke kan lade stå ubesvaret. Et af partierne var inde på, at regeringen er doven og har opgivet praktisk lovgivning. Det kan jeg nu ikke helt forstå, for jeg har helt tilfældigt her en lille statistikoversigt, der viser, at vi så sent som i år har gennemført 222 konkrete lovforslag, og det ligger vel på samme niveau i alle de år, der er forløbet under den nuværende regerings ledelse.

I årene forud under den forrige regering var det noget lavere, det skal jeg ikke komme ind på, men jeg tror, der mangler lidt statistisk oplysning her. Jeg nøjes med at henvise til tallene.

Det andet punkt jeg også vil kommentere, var synspunktet om pinsepakken. Jeg synes gene-